

[Schaumann.]

ringen ønsker en saadan Ændring, maa den efter vor Mening søge Lovgivningsmagtens Tilladelse dertil ved en særlig Lov; den bør ikke kunne opnaa Nedsættelsen ved en blot Tekstanmærkning paa Finansloven. Vi mener, at en saadan Nedsættelse af Tilskuddet til de private Skoler vil stille dem ringere i Konkurrencen overfor de offentlige Skoler, vi kan ikke gaa med til den, og i alle Tilfælde vil vi ikke være med til en saadan Lovgivning paa Finansloven. Vi vil derfor til anden Behandling stille Ændringsforslag om, at denne Nedsættelse udgaar. Derimod vil den Nedsættelse af Skoleafgifterne, som mit Parti sammen med Socialdemokratiet og det radikale Venstre vedtog i Folketinget gennem en Ændring i Tekstanmærkning Nr. 5 til § 24, ogsaa vinde mit Partis Tilslutning her i Tinget, og jeg haaber, at denne Nedsættelse maa blive opretholdt.

Jeg har endelig en Bemærkning at gøre til Indenrigsministeriets Budget § 14, hvor der er foreslaaet en ny Bevilling paa 5 000 Kr. til Honorar til en Konsulent i Ædruelighedsspørgsmaalet. I det andet høje Ting har mine Meningsfæller stillet Forslag om, at dette Beløb skulde gives ikke til en Konsulent, men til Afholdsselskabernes Landsforbund. Jeg ved, at Afholdsselskaberne har gjort et stort og værdifuldt Arbejde for Udbredelsen af Forstaaelsen af Ædruelighedens Betydning for vort Folk, og vil finde det rimeligt at give Bevillingen til disse Selskaber, saa de paa en endnu bedre Vis i Fremtiden kan fortsætte med Oplysningsarbejdet, vel at mærke paa neutral Basis. Jeg er derimod en afgjort Modstander af Oprettelsen af en ny Konsulentstilling, som meget let gaar over til at blive en Embedsmandsstilling.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Finanslovsforslaget til videre Behandling i Finansudvalget, hvor mit Parti ogsaa ønsker med de andre Partier at overveje de her omtalte Ændringer.

Gunnar Fog-Petersen: Den højtærede Finansminister udtalte, at enhver maatte være forberedt paa, at der i dette Øjeblik ikke kunde være Balance paa Finansloven. Heri har den højtærede Minister soleklar Ret, selvfølgelig kan der ikke være dette,

og jeg kunde fristes til at sige, at der bør heller ikke være det i den Situation, hvori vi nu befinder os.

Den højtærede Finansminister skelnede i denne Forbindelse mellem de løbende Udgifter paa Budgettet og hvad der gik til Støtte til Erhvervslivet og til Anlægskapital. Denne Sondring er ganske sikkert ogsaa rigtig, men jeg vil dog føje til, at der mellem disse to Afdelinger er mange Grænsetilfælde. Den højtærede Minister sagde, at han til løbende Udgifter henregnede Udgifter, der kom igen Aar efter Aar. Hvis dette „Aar efter Aar“ strækker sig over en længere Periode, kan jeg være fuldkommen enig med den højtærede Minister. Hvis det derimod kun drejer sig om det forhaabentlig ikke alt for lange Spand af Aar, hvori den voldsomme Krise er over os, mener jeg, at man bør skelne mellem Udgifter, som er særlig krisebestemte, og andre Udgifter, som ikke er dette, og at de Udgifter, som er særlig krisebestemte, bør henlægges til samme Afdeling som Bevillingerne til Støtte af Erhvervslivet og til offentlige Anlæg, altsaa offentlig Anbringelse af Kapital. Thi naar Staten, hvad jeg finder er rigtigt, sætter Kapital ind i Erhvervslivet paa et Tidspunkt, da det private Erhvervsliv er modløst og tilbageholdende, bør Staten ogsaa føre en saa forsigtig Politik som muligt, for ikke at lægge Hindringer i Vejen for, at det private Initiativ paa ny kan komme til Udfoldelse.

Med Hensyn til det Spørgsmaal, som er nævnt baade af den ærede konservative Ordfører og af Venstres Ordfører, om Tilskuddet til private Skoler, da skal jeg ikke gøre mange Bemærkninger derom, men blot fastslaa, hvad jeg tror tidligere har været fremført fra vor Side under Finanslovbehandlingen, at Princippet om Lovgivning paa Finansloven aldrig nogen Sinde er blevet praktiseret rent af noget Parti. Forholdet er det, at alle Partier gaar med til at lovgive paa Finansloven, naar det, der er Tale om, passer i deres Kram, naar der derved gennemføres Bestemmelser, som de ønsker gennemført, medens man har Betænkeligheder ved at lovgive paa Finansloven, hvor dette ikke er Tilfældet. Det radikale Venstre har det principielle Standpunkt, at Folketinget raader over Finanslovens Bevillinger, og vi kan derfor ikke godkende